

Kalendarz imprez

KWIECIEŃ

- **10.04.2005. KOLONIA** - godzina 15:30 - Katedra Kolońska - Polonijna Msza św. w Katedrze Kolońskiej. Klub Polski „Korona” - Colonia oraz Polska Misja Katolicka w Kolonii zapraszają do wzięcia udziału w polonijnej Mszy św. w intencji Rychezy, pierwszej koronowanej królowej Polski, żony Mieszka II-go. Celebrowana będzie uroczystość przez Biskupa Henryka Tomasika w asyście wielu polskich i niemieckich księży w dniu 10 kwietnia (niedziela) o godz. 15:30 w Katedrze Kolońskiej przed głównym ołtarzem.

- **23.04.2005 r.** - zostanie odsłonięta tablica upamiętniająca wejście Polski do Unii Europejskiej. Uroczystość odbędzie się w Kleve - mieście Ottona III, przyjaciela Bolesława Chrobrego i Św. Wojciecha, zostali na nią zaproszeni przedstawiciele Episkopatu Polski i Niemiec, konsulowie Litwy, Czech, Francji i Włoch, przedstawiciele Bundestagu, Landu i władz lokalnych. Obecni będą narodowi przedstawiciele z 12 państw NATO z miejscowości Kalkar. Tablica ta przedstawiać będzie spełnienie wizji Ottona III - Słowianie należą w pełni do Europy.

MAJ

- **6.05.2005 STUTTGART** Koncert Rockowo-Bluesowy - PSSK

- **7.05.2005 KLEVE** Obchody 60 rocznicy zakończenia II Wojny Światowej na Brytyjskim Cmentarzu Wojennym w Kleve. W ramach uroczystości odbędzie się akademie z udziałem generacji i wysokich rangą oficerów z 12 państw NATO. Miasto Kleve z wielkim zaangażowaniem pragnie ten dzień wspólnie przeżyć razem z naszą polską społecznością. (organizator ZPwN „Rodło” - Kleve - kontakt Jacek Zolnierkiewicz - jazol@tiscali.de)

- **8.05.2005 HANNOVER POLONIJNY BAL MAJOWY** - wybory Królowej Maja - konkurs z nagrodami - wspaniały bufet, doborowa orkiestra, inne niespodzianki - Info: 0511-698360 lub 0172-1554306

- **8.05.2005 HAMBURG** 18 Uhr Hauptkirche St. Nikolai am Klosterstern Gedenkkonzert zum 60. Jahrestag der Befreiung A. Schönberg: Friede auf Erden A. Schönberg: Ein Überlebender aus Warschau F. Martin: Oratorium „In terra pax”

- **10.05.2005. godz. 17:30 STADTHAUS - ERFTSTADT** (koło Kolonii). W dniu 20 maja o godz. 17:30 w Stadthaus - Erftstadt Liblar otwarta zostanie wystawa fotograficzna trzech polskich fotografów poświęcona Polsce. Wystawa będzie nosić nazwę „Eine kleine Ecke Europas”. Przygotował ją Klub Polski „Korona” - Colonia w ramach Roku Polsko - Niemieckiego. Zapraszamy serdecznie do wzięcia udziału w otwarciu i zwiedzaniu wystawy. Wstęp wolny.

Polacy pod Araratem (2)

Dzieci obcuja z polszczyzną w ramach szkółki niedzielnej Związku. W każdą niedzielę tygodnia polskiego uczą się dwie grupy dziecięco - młodzieżowe. Działalność oświatowa „Polonii” ormiańskiej nie jest bynajmniej ograniczona do siedziby Związku i osób polskiego pochodzenia. „Ekspanja polskości” w Erewaniu rozpoczęła się wraz z 2001/2002 rokiem szkolnym - otwarto wówczas lektorat języka polskiego w Erewańskim Państwowym Uniwersytecie Lingwistycznym im. J. W. Briusowa. Obecnie języka polskiego jako drugiego obowiązkowego języka obcego uczą się ormiańscy studenci III, IV i V roku fakultetu Filologia Rosyjska i Obca na teże uczelni, w wymiarze 60 godzin w semestrze. Czynione są starania, aby lektorat kończył się wydaniem certyfikatu honorowanego w Polsce. Od roku szkolnego 2002/2003 kolejna grupa ormiańska, nie mająca wcześniej kontaktu z polskością zdobyła możliwość rozpoczęcia nauki języka polskiego. W Szkole nr 24 im. S. Spandariana w Erewaniu rozpoczęto nauczanie języka polskiego jako drugiego, obowiązkowego języka obcego początkowo w jednej klasie IV. W obecnym roku szkolnym polskiego będą uczyć się już trzy klasy: IV, V, VI.

Za swój duży osobisty sukces uważam stworzenie od podstaw osobnego

gabinetu języka polskiego w teże szkole, wyposażonego w biblioteczkę oraz sprzęt RTV. Dzięki pomocy CODN w Warszawie i polskiej ambasady w Erewaniu lekcje odbywają się w pięknej, świeżo wyremontowanej sali, gdzie ze ścian spoglądają na ormiańskie dzieciaki powtarzające polskie słówka Mickiewicz i Szymborska, a zaczęliśmy od zera - a więc od skuwania tynku sypiącego się ze ścian.

W roku szkolnym 2004/2005 mam nadzieję na sfinalizowanie kolejnego projektu edukacyjnego. Najbardziej elitarna szkoła w Armenii - rosyjska Szkoła nr 8 im. A. Puszkina w Erewaniu, w ramach Centrum Estetycznego pragnie otworzyć Międzynarodowy Klub, w którym obok różnych grup: japońskiej, angielskiej, francuskiej, niemieckiej itd. działałaby również i grupa polska. Zajęcia miałyby tam charakter artystyczny i interdyscyplinarny.

Choć główną działalnością Związku jest działalność oświatowa, „Polonia” aktywnie działa również na polu krzewienia, odradzania i popularyzowania polskiej kultury. Wspólnota obchodzi uroczystości wszystkie polskie święta religijne i świeckie. Spotkania świąteczne uświetnia swymi występami polonijny chór dziecięcy „Gwiazdeczka”, który mimo, iż działa dopiero od trzech lat ma już na swym koncie wiele sukcesów i jest znany w Erewaniu

(występy podczas corocznego Festiwalu Mniejszości Narodowych Armenii, Dni Słowiańskiego Piśmiennictwa, obecność w radio i TV). Oprócz obchodów świąt, „Polonia” organizuje wiele imprez kulturalnych, żeby wymienić choćby wykłady z historii Polski, odczyty, pokazy polskich filmów, wystawę polskiej książki itd.

W roku obecnym najstarsi członkowie Związku zorganizowali się, tworząc „Klub Seniora”. Klub ten zajmuje się między innymi kultywowaniem polskich tradycji i współpracuje z powstałą również w tym roku grupą młodzieżową o nazwie „Młoda Polonia”, która ma już za sobą udany debiut teatralny - występ z okazji Dnia Kobiet.

Od roku 2002 dzięki pomocy Fundacji „Pomoc Polakom na Wschodzie” Związek wydaje własny kwartalnik „Póki my żyjemy”, redagowany w trzech językach, dotychczas ukazały się 4 numery. Dzięki istnieniu własnego czasopisma krąg naszych współpracowników i sympatyków znacznie się poszerzył. A naszym uczniom, których wdramy do samodzielnego redagowania pisma, kwartalnik dostarcza bogatego materiału językowo- kulturalnego.

Trwają prace nad przekładami poezji polskiej na język ormiański (i odwrotnie) dokonywany przez członkinie „Polonii”, jak i prace nad pierwszym w świecie Słownikiem polsko - ormiańskim, ormiańsko - polskim. W przygotowaniu są również dwie strony www. informujące o działalności Związku, a także młodzieżowo-dziecięca grupa taneczno - teatralna „Polonii”.

Nie ma więc wątpliwości, iż dzięki istnieniu „Polonii”, jej przyjaznej i serdecznej współpracy z Ambasadą RP w Armenii, Związkiem Mniejszości Narodowych Armenii, władz oświatowych RA, polskim MEN - em, CODN - em oraz licznymi polskimi fundacjami - Polacy w Armenii nie czują się osamotnieni. „Polonia” jest dla nich maleńkim, ale niezwykle ciepłym polskim kąciem w dalekiej zakaukaskiej krainie.

DOMINIKA IZDEBSKA

Zmarł ś.p. ksiądz prałat Ignacy Siwiec (1915-2005) Nestor polskiego duszpasterstwa w Niemczech

Polacy i Polonia Niemiecka ze smutkiem przyjęli wiadomość, że we wtorek 15 lutego br. zmarł nagle we Freising koło Monachium ś.p. ksiądz prałat Ignacy Siwiec, najstarszy polski kapłan w Niemczech, były Kapelan Polskich Oddziałów Wartowniczych we Francji, były Kanclerz Polskiej Kurii Biskupiej w Niemczech i były Sekretarz Generalny Polskiej Misji Kato-

lickiej w Niemczech, odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. W grudniu 2004 r. ks. prałat Ignacy Siwiec świętował wraz z wiernymi Polskiej Misji Katolickiej w Monachium wspaniałe jubileusz 65-lecia święceń kapłańskich, a dniu 1 lutego br. 90-te urodziny. W zmarłym utraciliśmy, drogiego i cenionego duszpasterza, który całe swoje życie poświęcił służbie Bogu, Ojczyźnie i ludziom. Był wzorem polskiego kapłana, który swoim przywiązaniem do Ojczyzny oraz propagowaniem wartości chrześcijańskich i ojczystych uzyskał wyjątkowy szacunek i uznanie wśród Polaków i Niemców. Ks. prałat Ignacy Siwiec spoczął w dniu 19 lutego na cmentarzu przy kościele św. Piotra i Pawła we Freising koło Monachium.

Ś.p. ksiądz prałat Ignacy Siwiec urodził się w dniu 1 lutego 1915 roku w Gliwicach w rodzinie powstańca Śląskiego. Od dzieciństwa wychowywany był w głębokiej wierze oraz w wierności polskiej mowie i kulturze. W 1934 roku rozpoczął studia na Wydziale Filozoficzno-Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Po wybuchu wojny, został potajemnie wyświęcony na kapłana w dniu 10 grudnia 1939 przez ks. bpa Stanisława Adamskiego z Katowic. Przez pierwsze półtora roku ś.p. ksiądz Siwiec pracował jako wikariusz w jednej z katowickich parafii po czym w 1941 roku jako sanitariusz został przymusowo wcielony do wojska niemieckiego i wysłany na front wschodni. Po wyleczeniu odniesionych tam

ran przeniesiono go na front zachodni, gdzie w ostatnich dniach wojny dostał się do niewoli amerykańskiej. Został szybko zwolniony i od tego momentu rozpoczęła się jego 60-letnia posługa kapłańska wśród emigracji. Pracował początkowo w amerykańskich obozach jenieckich na terenie Niemiec i Francji a następnie w obozach wśród deportowanych do Niemiec Polaków. Lata powojenne były najtrudniejszymi latami w jego kapłańskim życiu. Osłabiony odniesionymi ranami, przejściami wojennymi i obozem niósł posługę kapłańską najbardziej zagubionym Rodakom, byłym jeńcom wojennym, więźniom obozów koncentracyjnych, czy ludziom przymusowo wywiezionym na roboty do Rzeszy lub siłą ewakuowanym

wraz z cofającym się frontem. Ś.p. ksiądz Ignacy Siwiec znał serca i potrzeby tej blisko dwumilionowej polskiej zbiorowości zagubionej w Europie Zachodniej, wycieńczonej fizycznie i psychicznie, okaleczonej duchowo. Szedł im z pomocą wszystkimi swoimi siłami, dzieląc się z nimi tym czym mógł: optymizmem, dobrym i krzepiącym słowem, a przede wszystkim szeroko otwartym sercem. W latach 1953-1967 ś.p. ks. Ignacy Siwiec był kapelanem Polskich Oddziałów Wartowniczych we Francji, a po czterech latach objął odpowiedzialną i zaszczytną funkcję Kanclerza Polskiej Diecezji w Niemczech. W 1971 roku w dowód uznania za gorliwą pracę w służbie Kościołowi otrzymał godność Kapelana Honorowego Ojca Świętego.

W 1975r. po likwidacji, istniejącej przez 30 lat, Polskiej Kurii Biskupiej w Niemczech, ś.p. ks. Ignacy Siwiec został mianowany Sekretarzem Generalnym Polskiej Misji Katolickiej w Niemczech z siedzibą we Freising pod Monachium. Funkcję tę pełnił do 1986r. Po przejściu na emeryturę pozostał nadal we Freising, służąc pomocą w duszpasterstwie polskim i w niemieckiej parafii. W lutym 1997r. został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, który przyjął jako wyraz uznania Rzeczypospolitej Polskiej dla wszystkich polskich duszpasterzy pracujących wśród Rodaków w Niemczech. Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie.

Piotr Małozewski, Monachium